

Basson sykettä

Kaikkeen sitä joutuukin tai paremminkin pääsee. Pääsin Porin Mekaniin ikimuistoiseen tilaisuuteen.

Porissa toimi aikanaan Björneborgs Mekaniska Werkstad, myöhemmin Porin Konepaja. Se valmisti laitteita ja koneita lihamyllyistä höyrylaivoihin. Tunnettuja olivat myös rauhallisesti putputtavat maamoottorit. Nykyään firman tiloissa jatkaa Timo Prihtin omistama Sampo-Rosenlew Oy, joka tunnetaan leikkuupuimureista.

Yhteen tehdasrakennukseen on laitettu huvitila eikä mikään ihan tavallinen. Sisustus noudattaa vanhaa tyyliä, ja katto nousee korkealle. Perällä kiiltelee komea T-mallin Ford, vieressä hieno Estonia-flyygeli ja seinustalla ei vähempää kuin Länsi-Porin kirkon vanhat urut. Yhdessä kulmassa seisoo käyntivalmis BMW-maamoottori.

Porukan kerääntyessä sisälle isäntä Timo Prihti soittelee haitaria. Välillä hän hypähtää urkujen ääreen ja heläyttää pätkän tutusta iskelmästä. Ja heti perään hän pimputtelee samaa flyygelillä. Hauskassa puheessaan Prihti kertoo, ettei oikein tunne nuotteja, ja joskus menee melodia väärin. Se ei kuitenkaan haittaa, eihän tarvitse maksaa tekijänoikeusmaksuja. Mekanin yhdelle seinustalle on vielä järjestetty ammattisoittajille paikka. Siellä kököttää jo hieno läskibasso. Ties vaikka saisimme kuulla jazzia, Porissa kun ollaan.

Kohta ilmestyy kaksi soittajan näköistä heppua. Toinen tarttuu kitaraan, ja toinen ottaa kontrabasson tukevaan syleilyynsä. Alkaa tulla jatshtavaa tuttua musiikkia. Ei liian kovaa, mutta silti puheensorina vaimenee. Bassonkin ääntä vahvistetaan hieman. Balanssit ovat kunnossa. Basson syke tarttuu vieraisiin. Mutta kuka kumma on tämä basisti?

Seuraavaan sessioon ilmestyy lisäksi nuori nainen. Kuulutetaan, että hän on Johanna Försti, teeveestä tuttu. Hän virittelee myös viulua, mutta laittaa sen sitten kaapin päälle. Mukavan svengaavat tutut kappaleet kajahtavat. Parin laulun jälkeen Johanna sieppaa viulunsa ja vingauttaa vetävästi. Mutta kuka on tämä basisti?

Basisteista kerrotaan vitsejä. Turhaa höpinää. Luotettava basisti luo yhtyeelle sykkeen, jonka varassa muiden on helppo toimia. Tämä yhtye sykkii niin hienosti, että mieleeni tulee vastustamaton juttu. Mitäs jos menisin toivomaan suomalaisen huippubasistin säveltämää upeaa kappaletta. Koska on jo nautittu estoja lieventäviä lääkkeitä, pomppaan pystyyn.

Kerron Johannalle, että laulat ihanasti ja että kitarakin tukee tanakasti, mutta tämä basisti on ihan pitelemätön. Sattuisiko ohjelmistossanne olemaan Erik Lindströmin Ranskalaiset korot? Totta kai, hän vastaa, ja muut soittajat nyökyttelevät! Johanna kertoo vielä, että basistimme on perehtynyt Erik Lindströmiin. Onpa soittanut hänen kanssaan Porin jatseillakin.

Hieno ja svengaava kappale soljuu upeasti. Johanna Försti laulaa ja soittaa pienen pätkän viulullakin. Basisti saa runsaasti aikaa ja tilaa. Kyyneleet tulee silmiin, ja karvat nousee pystyyn. Muiden kuulijoiden reaktiot kappaleen loputtua sinetöivät tuloksen.

Kuka on tämä basisti? Menen session loputtua uudelleen soittajien luo ja kysyn. Arto Nurmi. Mutta en vielääkään tajua oikeita yhteyksiä.

Kotona kipaisen tietokoneen ääreen. Selviää heti, että basisti Arto Nurmi on tehnyt opinnäytetyönsä Erik Lindströmistä, joka on kiistatta oikea suomalaisen jazzin Grand Old Man. Työn nimi on ytimekkäästi ”Bassossa Erik Lindström”. Tutkielman rungon muodostaa pitkä taiteilijan haastattelu. Osuipa musiikkitoivomus kerrankin naulan kantaan.

pajen